

Arrest

nr. 230 620 van 20 december 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. VERHAEGEN
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 september 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 november 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DHONDT *loco* advocaat K. VERHAEGEN en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtoe-etnie, afkomstig uit het dorp Darbang in het district Kama van de provincie Nangarhar.

U verklaarde bij aankomst in België 16,5 jaar oud te zijn. Op 27 juni 2018 werd er een leeftijdsonderzoek uitgevoerd. Hieruit bleek dat u naar schatting een leeftijd van 20,6 jaar met een

standaarddeviatie van 2 jaar hebt. Hierna werd u de geboortedatum van 1 januari 1998 toegekend. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

U woonde uw hele leven in Darbang. U ging nooit naar school maar volgde les in de Imam Abu Hanifa madrassa in Darbang.

Uw vader werkte voor het World Food Program en werd hiervoor bedreigd door de taliban. Toen uw vader van een andere regio van Afghanistan onderweg naar huis was voor verlof, verdween hij. Enkele dagen later belde de taliban op de GSM bij u thuis. Uw broer Raees Khan sprak met hen. Ze zeiden dat ze uw vader hadden en dat Raees Khan zich bij hen moest aansluiten.

Raees Khan (12/10125, O.V. X) vluchtte naar België en werd op 20 juni 2012 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend op basis van zijn herkomst uit het district Kama. De vluchtelingenstatus werd hem geweigerd omdat het werk van uw vader en zijn problemen niet geloofwaardig werden bevonden.

Twee jaar na het vertrek van Raees Khan werd uw vader door de taliban gedood. Negen maanden tot een jaar later benaderde de taliban u om zich bij hen aan te sluiten. U vertelde dit aan uw moeder, die u vermomd meenam naar uw oom aan moederskant. Hij organiseerde uw reis naar Europa.

U verliet Afghanistan in de zomer van 1394 (2015) en kwam illegaal via Pakistan, Iran en Turkije naar Europa.

U ging naar Oostenrijk, waar u op 14 oktober 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. Op 19 februari 2018 werd er in Oostenrijk een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Uw herkomst werd in Oostenrijk niet onderzocht, maar er werd beslist dat u veilig in Kama kon verblijven en dat de door u aangehaalde vervolgingsfeiten niet geloofwaardig waren. Er werd ook beslist dat u over een intern vluchtalternatief in Kaboel beschikt. U diende op 14 maart 2018 beroep in tegen deze beslissing.

U verliet Oostenrijk en kwam op 18 juni 2018 in België aan, waar u op 20 juni 2018 een verzoek om internationale bescherming deed.

U vreest gedood of gerekruteerd te worden door de taliban.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten neer: drie foto's en vier certificaten van het werk van uw vader (originelen).

Op 15 januari 2019 stelde het Bundesverwaltungsgericht van Oostenrijk vast dat er door uw afwezigheid en onbekende verblijfplaats besloten diende te worden tot een gebrek aan medewerking in uw beroepsprocedure en dat u daarom afstand had gedaan van uw Oostenrijkse asielpcedure.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11,

M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats **uw verantwoordelijkheid en plicht** om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een **verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen**. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure **uw volle medewerking** te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en **relevante elementen** aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en **plaats(en) van eerder verblijf**, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie NPO, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet afkomstig bent uit het dorp Darbang in het district Kama in de provincie Nangarhar. U bent namelijk niet op de hoogte van de geografie, bekende plaatsen en personages, en recente incidenten van en in het district Kama.

Vooreerst laat uw kennis van de onmiddellijke geografie van uw dorp sterk te wensen over. U vermeldt het buurdorp Goch, maar kan niet zeggen of het ten Westen of ten Oosten, in de richting van de zonsopgang of de zonsopgang, of in de gebedsrichting of niet ligt ten opzichte van uw dorp. U weet

enkel dat het in de richting van Jalalabad ligt (NPO, p. 8-9). Deze uitleg is vreemd. Aangezien Goch werkelijk naast uw dorp ligt, en duidelijk ten Westen ervan, zou u dit toch enigszins moeten kunnen situeren. Dat u wel weet dat het op de weg naar Jalalabad ligt maar de liggen ervan niet kan situeren relatief aan gebeurtenissen uit het dagelijks leven zoals de zonsopgang en –ondergang en het gebed wekt vermoedens dat uw kennis ingestudeerd is. U verklaart Shergar te kennen, een buurdorp dat ten Oosten van Darbang ligt maar situeert dit verkeerdelijk in de richting van Goch ten Westen van uw dorp (NPO, p. 13). Dat u deze fout maakt, doet sterk afbreuk aan uw herkomst, aangezien uw dorp Darbang volgens de op het CGVS beschikbare kaarten pal tussen Goch en Shergar ligt, en Shergar dus ten Oosten van uw dorp ligt. Ook de nabij gelegen dorpen Jumali (NPO, p. 11) en Mangoli kent u niet (NPO, p. 9). U vermeldt wel een schrijn, Bangalay Baba, dat “aan de linkerkant” ligt, dichtbij een berg waarvan u de naam niet kent. U weet niet wat er achter die berg ligt (NPO, p. 9). U weet evenmin of er een weg van Qala Akhund naar het districtscentrum is (NPO, p. 12), wat vreemd is aangezien dit de enige geasfalteerde weg is in het district, waarvan u verklaart op de hoogte te zijn (NPO, p. 13).

U kent Qala Akhund en weet dat het onderweg naar het districtscentrum ligt en dat er een grote moskee is. U beweert reeds één à twee keer in deze moskee te zijn geweest, die Akhund Baba heet (NPO, p. 10-11). Uit de informatie die u geeft over de Akhund Baba moskee, blijkt echter dat u deze helemaal niet kent. De nieuwe Akhund Baba moskee en madrassa werd namelijk in juni 2013 ingehuldigd. U weet echter niet wanneer deze moskee gebouwd werd en of die oud is of u niet, en verklaart dat hij al bestond toen uw broer Afghanistan verliet (NPO, p. 10), wat niet correct is want uw broer heeft reeds in 2011 Afghanistan verlaten, toen de moskee nog niet gebouwd was. Hierop gewezen verandert u uw verklaringen en zegt u dat u er wel nog was toen de moskee gebouwd werd (NPO, p. 11). Het veranderen van uw verklaringen doet niets af aan het feit dat u voordien helemaal niet wist wanneer de moskee gezet werd, en dit doet afbreuk aan uw herkomst, aangezien de constructie van deze grote nieuwe moskee en madrassa kan u niet zijn ontgaan indien u werkelijk in het district Kama woonde. U kan ook de moskee niet uiterlijk beschrijven, zo beweert u dat deze wit is en slechts één verdiep heeft. U weet niet hoeveel minaretten ze heeft en bent ook niet zeker of er een madrassa aan verbonden is (NPO, p. 10-11). De moskee is echter in realiteit voor een groot deel groen geverfd en heeft twee verdiepen en bevat een grote madrassa. Er wordt u later tijdens het persoonlijk onderhoud een foto getoond van de moskee in Qala Akhund en u herkent het gebouw op de foto niet. Gewezen op het feit dat het om de moskee van Qala Akhund gaat zegt u enkel dat het voordien niet zo eruit zag en dat het wit was (NPO, p. 27). Uit bovenstaande blijkt dat u niet weet dat de Akhund baba moskee in Kama district recent werd gebouwd en ook dat u er, in tegenstelling tot wat u beweert, nooit bent geweest. U kan het uiterlijk van de moskee immers niet beschrijven en herkent deze ook niet op foto. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de door u beweerde herkomst.

Ondanks het feit dat u een cricketliefhebber bent, aangezien u deze sport beoefent in Europa (NPO, p. 15) en dit ook deed in Afghanistan (NPO, p. 21), bent u er evenmin van op de hoogte dat er een cricketstadion bestaat in het district Kama (NPO, p. 21).

Uit bovenstaande blijkt uw beperkte kennis van de geografie en infrastructuur van het district Kama. Dat u wel andere dorpen in Kama weet op te noemen (NPO, p. 8), de weg naar Qala Akhund kent (NPO, p. 9), Landa Boch kan situeren (NPO, p. 12), de dorpen onderweg naar het districtscentrum en naar Jalalabad kent (NPO, p. 12 en p. 14) en de brug van Kama kan omschrijven (NPO, p. 14) doen geen afbreuk aan de vaststelling dat u basiselementen met betrekking tot de omgeving van uw dorp niet kent en dat uw herkomst hierdoor sterk aan geloofwaardigheid inboet.

Uw ontoereikende kennis van de gebeurtenissen in Kama vóór uw vertrek bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw herkomst. U kan quasi geen enkel incident benoemen dat in Kama district gebeurde voor uw vertrek. U verklaart vaag dat er een bom op een brug ontplofte aan de Dusarak achter Goch. U kan echter zelfs bij benadering niet zeggen wanneer dit gebeurde (NPO, p. 24), waardoor er zeer moeilijk kan worden nagegaan of dit incident plaatsvond. Er word gecheckt of u het incident bedoelt in februari 2015 waarbij het parlementslid Faridoon Momand dichtbij de Kama brug werd aangevallen, maar u bent niet op de hoogte van een bom die als doelwit een politicus had, noch weet u iets over Faridoon Momand. U verklaart wel van hem te hebben gehoord en te weten dat hij een politicus is maar u weet verder niets over hem (NPO, p. 24). U vermeldt ook een bomaanslag op radio Qalam. U weet dat dit radiostation nog niet lang bestond maar kan helemaal niet benoemen ongeveer hoe lang voor uw vertrek deze explosie plaatsvond, noch weet u of er doden vielen bij deze explosie (NPO, p. 24). U verklaart ook vaag dat de taliban explosieven zetten op de weg die mensen van het leger namen maar u herinnert zich geen groot incident (NPO, p. 23). Nochtans werd er in mei 2013 nog een politievoertuig opgeblazen waarbij twee politiemannen gedood werden en drie gewond

geraakten. Bij een bomaanslag in april 2015 geraakten er dan weer twee mensen gewond waaronder Khan Wali, het logistiek hoofd voor Bati Kot district. Er gebeurden dus wel belangrijke bomaanslagen in Kama, maar daar blijkt u niet van op de hoogte te zijn aangezien u zich geen grote incidenten voor de geest kan halen. U weet wel dat er conflicten over landbouwgronden zijn in het district Kama, en u kan hiervan één voorbeeld geven (NPO, p. 25).

U weet echter niets over aardbevingen of overstromingen die hebben plaatsgevonden in Kama district toen u daar woonde (NPO, p. 25). In juni 2013 overstroomde echter de Surobi dam waardoor veel landbouwgronden in Kama vernietigd werden. In april 2013 vond er een aardbeving plaats die in Kama sterk gevoeld werd. Er viel één dode, 31 gewonden en een veertigal huizen liepen beschadiging op. Indien u werkelijk in Kama aanwezig was op het moment van de aardbeving, zou u deze zeker gevoeld hebben en zou u zich dit ook moeten herinneren.

Gevraagd om bekende mensen uit het district Kama op te noemen, vermeldt u Jaar Abdulrahimzai, Ingenieur Bakthiar en Arabzai Kamawi. Jaar Abdulrahimzai is manager van de Afgaanse cricketcompetitie. Ingenieur Bakthiar is zijn broer, en is volgens u een bekend persoon, maar u weet niet wat hij doet. Arabzai Kamawi is een dichter (NPO, p. 21). Volgens u was Ingenieur Torab de districtchief van Kama toen u Afghanistan verliet. Verder weet u niets over hem, ook niet of hij van Kama afkomstig is (NPO, p. 21-22). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Ingenieur Torab inderdaad in 2008 nog districtchief van Kama was, maar nadien volgden verschillende andere districtchefs hem op. In 2013 was dit bijvoorbeeld Syed Rahman Momand, in 2014 Haji Dodak Zalmay en in 2015 Abdul Wahab. Uw verklaring dat Ingenieur Torab de districtchief was toen u Afghanistan in 2015 verliet, is dus foutief. Haji Dodak Zalmay en Syed Rahman Momand kent u niet (NPO, p. 23). Hazrat Ali verklaart u te kennen en u weet dat hij gelinkt is aan de Pashai en bekend is door gevechten. Verder reikt uw kennis echter niet, zo weet u bijvoorbeeld niet waarover deze gevechten dan gingen (NPO, p. 22). Hazrat Ali is echter een bekende ex-mujahedeem leider die een belangrijke politieke rol speelt in Nangarhar en betrokken is bij menig landconflict.

U weet wie de gouverneur van Nangarhar was bij uw vertrek, met name Salim Kunduzi. Van Gul Agha Sherzai weet u dat hij gouverneur van Nangarhar was vóór Salim Kunduzi maar verder verklaart u niets over hem te weten. Gevraagd of hij kandidaat was bij de presidentsverkiezingen, beweert u dat u ervan op de hoogte bent dat u dat wist, maar meer kan u erover niet vertellen. Straffer nog, u weet niet wanneer deze verkiezingen in Afghanistan plaatsvonden, noch weet u hoelang het voor uw vertrek was. Het enige wat u over deze verkiezingen weet te vertellen is dat er zou zijn gestemd in de Imam Abu Hanifa moskee in uw dorp en in sommige andere dorpen in scholen (NPO, p. 23). Dat u niet weet dat er in april en juni 2014 presidents- en provinciale parlementsverkiezingen in Afghanistan werden georganiseerd doet verder afbreuk aan de door u beweerde herkomst, aangezien deze gebeurtenis u niet kan zijn ontgaan. Het valt ook op dat u Salim Kunduzi kent, die gouverneur van Nangarhar werd in mei 2015 en dus maar enkele maanden gouverneur was toen u Afghanistan verliet, en maar zo weinig weet over Gul Agha Sherzai, die van 2004 tot 2013 gouverneur van Nangarhar was en daar een zeer roemrucht personage is. Dit opvallend contrast in uw kennis over deze twee personen doet vermoeden dat u de zaken die u wel weet hebt ingestudeerd.

Gevraagd naar de Ludin-stam verklaart u ervan te hebben gehoord, maar u weet niet waar ze wonen en of ze ook in het district Kama wonen, noch kent u iemand bekend van de Ludin-stam. Geconfronteerd met het feit dat als u van Kama bent u toch moet weten of daar Ludin wonen, verandert u uw verklaringen en zegt u dat er Ludin in Kama leven, maar dat u niet weer waar ze verblijven (NPO, p. 6). Atallah Ludin verklaart u te kennen aangezien hij iets in politiek deed maar u hebt niet meer informatie (NPO, p. 22, 25). Atallah Ludin is nochtans een prominent figuur uit Kama district, die onder andere van 2013 tot 2015 gouverneur was van de provincie Nangarhar. Ook uw kennis van bekende personaliteiten uit Kama en Nangarhar bevestigt dus dat u niet de waarheid spreekt over uw herkomst.

Aanvullend dient er nog op gewezen te worden dat het opvallend is dat u beweert dat Tadzjiek in Afghanistan "Tadzjiki" spreken (NPO, p. 7-8), gezien de Tadzjiek in Afghanistan Darisprekers zijn, en dat u, gevraagd naar de zomermaanden in de Afgaanse kalender eerst Sauer, Hamal en Jawza opnoemt, terwijl dit overeenkomt met de periode tussen maart en juni en dus de lente- en niet de zomermaanden betreft. Pas gewezen op deze fout kan u correct de Afgaanse zomermaanden opnoemen (NPO, p. 5). Hierdoor rijzen er nog meer twijfels over de plaatsen waar u hebt verbleven vóór uw vertrek naar Europa.

Uit bovenstaande blijkt overvloedig dat u niet, zoals u beweert, in het district Kama in de provincie Nangarhar verbleef in de periode vóór u naar Europa kwam. Enkele bijkomende elementen betreffende uw scholingsniveau, leeftijd en documenten tasten uw algemene geloofwaardigheid bovendien zwaar aan.

U vertelt vooreerst niet de waarheid over uw profiel en uw activiteiten in Afghanistan. Uw verklaringen over uw scholingsniveau zijn namelijk niet geloofwaardig. U legde hier in Oostenrijk andere verklaringen over dan in België. U verklaarde in Oostenrijk namelijk dat u vijf jaar lang les volgde in de Shir Agha Mujahedi school in Kama en in een madrassa (Erstbefragung nach AsylG, p. 1) verklaarde in Oostenrijk ook Pashtoe én Dari goed te kunnen spreken en schrijven (Erstbefragung nach AsylG, p. 1). Dit stemt niet overeen met wat u tijdens uw asielpcedure in België verklaarde, met name dat u behalve uw studies in de madrassa ongeschoold bent en dat u maar een beetje kan lezen en schrijven (NPO, p. 19). U werkte bovendien tijdens het persoonlijk onderhoud niet mee toen men probeerde te weten te komen hoe lang u les had gevolgd in de madrassa. U weigerde zelfs bij benadering te zeggen van welke leeftijd tot welke leeftijd u in de madrassa had gestudeerd en verklaarde enkel dat u toen "jong" was. Na veel aandringen blijkt dat u ongeveer vier jaar lang naar de madrassa ging en ermee stopte toen u Afghanistan verliet (NPO, p. 7).

U hebt bovendien niet de waarheid verteld over uw leeftijd. Uit het leeftijdsonderzoek bleek dat u in werkelijkheid bij aankomst eerder 20,6 dan 16,5 jaar oud was. U kende uzelf bij aankomst dus een leeftijd toe die ongeveer vier jaar jonger is dan uw werkelijke leeftijd. De conclusie van het leeftijdsonderzoek wordt bevestigd door uw Oostenrijks asioldossier. In Oostenrijk werden er op basis van uw verklaringen en een mogelijk leeftijdsonderzoek waar uw advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud naar verwees (NPO, p. 4) namelijk twee verschillende geboortedatum genoteerd: 30 juli 1997 (Einvernahme zum Antrag auf internationalen Schutz, p. 3) en 1 januari 1998 (Erstbefragung nach AsylG, p. 1). Op basis van deze data was u op het moment van uw aankomst in België 21 jaar oud, en niet 16,5 jaar zoals u beweerde, en heeft het Belgisch leeftijdsonderzoek het dus bij het rechte eind. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er geprobeerd meer informatie over uw werkelijke leeftijd te verkrijgen, maar u werkte hier niet aan mee. U verklaarde namelijk dat de geboortedatum die u na het leeftijdsonderzoek werd gegeven niet klopte, maar wist ook helemaal niet te zeggen wat dan volgens u uw geboortedatum dan wel is. U beweerde dat u geen idee had van uw leeftijd. Geconfronteerd met het feit dat u bij aankomst wel een leeftijd had gegeven zegt u dat u het niet wist en dat u zei dat u misschien 16,5 jaar oud was (NPO, p. 3). Deze verklaring gaf u inderdaad bij Minteh, maar die is niet geloofwaardig. U blijkt uit uw verklaringen in Oostenrijk in Afghanistan te hebben gestudeerd (zie supra) en u beschikt in Afghanistan over een taskara, dus u zou toch uw leeftijd moeten kennen. Gevraagd naar de leeftijd die op uw Afghaanse taskara staat beweert u zich deze niet te herinneren (NPO, p. 4), wat niet geloofwaardig is. U verklaart ook dat u helemaal niet weet wanneer u geboren bent en u zegt het ook niet te kunnen uitrekenen op basis van het feit dat u momenteel beweert 17 jaar oud te zijn en dat het momenteel het jaar 1398 is in de Afghaanse kalender (NPO, p. 4).. Uw advocaat verklaarde op het einde van het onderhoud nog dat uit de Oostenrijkse leeftijdstest bleek dat u minderjarig was, dat er u daar een voogd aangesteld werd en dat u hierdoor in België verklaarde minderjarig te zijn (NPO, p. 29), maar dit blijkt helemaal niet uit de documenten betreffende uw Oostenrijks verzoek om internationale bescherming. Uit deze documenten blijkt dat u op basis van de twee geboortedata die u er toegekend hebt gehad ten laatste op 1 januari 2016 meerderjarig werd en dat u dus onmogelijk ervan uit kon gaan dat u bij aankomst in België minderjarig was. Uit voorgaande blijkt dat u niet de waarheid spreekt over uw leeftijd en onterecht probeerde zich in België voor te doen als een minderjarige. Dit doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid

Er dient aanvullend ook nog op gewezen te worden dat u weigert verklaringen af te leggen over de leeftijd van uw broer. U verklaart dat u niet weet hoe oud uw broer was toen hij Afghanistan verliet (NPO, p. 20), hoewel u wel weet dat hij in 2011 Afghanistan verliet (Oostenrijkse beslissing, p. 7) en u dus wel een schatting van zijn leeftijd op het moment van vertrek zou moeten kunnen maken. Op de vraag hoe oud uw broer tijdens het moment van het persoonlijk onderhoud is, weigert u bovendien te antwoorden en antwoordt u tot twee keer toe dat de protection officer maar de identiteitskaart van uw broer moet checken in plaats van de vraag aan u te stellen (NPO, p. 20). U wordt er op dat moment op gewezen dat u niet meewerkt aan het persoonlijk onderhoud, wat een negatieve impact heeft op uw beslissing en dat u wel een schatting kan maken van de leeftijd van uw broer. Ook dit weigert u. U weigert daarna ook nog een schatting te maken van het aantal jaar dat uw broer ouder is dan u (NPO, p. 20). Nochtans weet u zeer goed hoe oud uw broer is, aangezien u in Oostenrijk bij uw eerste interview verklaarde dat hij 27 jaar oud is (Erstbefragung nach AsylG, p. 3) en bij uw tweede interview zelfs zijn precieze geboortedatum opgaf (Einvernahme zum Antrag auf internationalen Schutz, p. 5).

U legt ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw documenten. U verklaart dat u een taskara hebt in Afghanistan maar dat u die niet kon meebrengen omdat het gevaarlijk was en u plots vertrok (NPO, p. 4). Aan deze uitleg kan al geen geloof worden gehecht omwille van de ongeloofwaardigheid van de redenen van uw vertrek uit Afghanistan (zie infra). U hebt bovendien, ondanks het feit dat u al sinds 2015 in Europa verblijft, deze taskara niet laten opsturen uit Afghanistan. U hebt nochtans nog contact met uw moeder. U verklaart echter simpelweg dat uw moeder en uw twee zussen u niet kunnen helpen door het opsturen van de taskara (NPO, p. 4), wat echter geen voldoende uitleg is waarom u deze taskara, die uw enige identiteitsdocument betreft, niet hebt meegenomen of laten opsturen uit Afghanistan. U hebt bovendien nog een oom aan vaderskant en vier ooms aan moederskant die in uw dorp wonen (NPO, p. 17-18) en die u zouden helpen bij het opsturen van belangrijke documenten. Dat ze dit niet deden omdat ze dat niet durven door problemen met de taliban (NPO, p. 27), is niet geloofwaardig aangezien er aan deze problemen geen geloof wordt gehecht (zie infra). U verklaarde in Oostenrijk trouwens over een Afghaanse geboorteakte te beschikken (Erstbefragung nach AsylG, p. 4) maar maakte in België geen vermelding van dit document, wat doet vermoeden dat u het achterhoudt omdat u de informatie die het bevat wil verbergen.

U liet daarenboven het CGVS niet toe een inschatting te maken van de financiële situatie van uw familie daar u weigerde een schatting te maken van het aantal jerib land dat uw familie bezit, noch kon u aangeven hoe groot een jerib eigenlijk is. U wil enkel kwijt dat uw familie kan overleven van de velden en dat ze een normaal leven hebben (NPO, p. 16). Naast het feit dat uw weigering om te antwoorden op een gebrek aan medewerking duidt, geeft het ook de indruk dat u iets probeert te verbergen. U stelde in Oostenrijk echter dat uw financiële situatie in Afghanistan goed is en dat de financiële situatie van uw familie goed is (Erstbefragung nach AsylG, p. 4).

Ook uw verklaringen over de reden waarom u van Oostenrijk naar België kwam is niet geloofwaardig. U beweert dat u per toeval uw broer vond, toen u zijn foto op Facebook zag bij een vriend, en dat u hem wou bezoeken (NPO, p. 15). Dit is echter niet geloofwaardig, aangezien u bij uw interview met de Oostenrijkse asiendiensten op 5 februari 2018 reeds de Belgische verblijfstitel van Raees Khan neerlegde (Einvernahme zum Antrag auf internationalen Schutz, p. 3). Dat u Oostenrijk verliet omdat u plots uw broer terugvond en dat u in Oostenrijk geen beslissing had ontvangen, zoals u beweert (NPO, p. 14), blijkt niet waar te zijn, aangezien u er dus wel op de hoogte was van de verblijfplaats van uw broer én er reeds in februari 2018 een beslissing ontving, waar u zelfs beroep tegen indiende. U beweert trouwens dat u geen beroep indiende tegen de Oostenrijkse beslissing (NPO, p. 4), wat niet klopt.

Bijkomend wijst het CGVS erop dat uw medewerking tijdens het onderhoud gebrekkig is te noemen, daar u, zoals hierboven al uiteengezet, regelmatig weigerde om op vragen te antwoorden of informatie te geven. Dit betrof zowel vragen over uw leeftijd, de leeftijd van uw broer, de periode dat u les volgde in de koranschool en de hoeveelheid grond die uw familie bezit. Dergelijk gedrag doet afbreuk aan de ernst van uw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kama gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kama heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Er dient er in dit verband bijkomend op gewezen te worden dat het werk van uw vader en de bedreigingen van de taliban ten aanzien van hem en Raees Khan reeds ongeloofwaardig werden bevonden ten tijde van de asielprocedure van Raees Khan (zie beslissing 12/10125, p. 2-3). In Oostenrijk werd uw verzoek om internationale bescherming ook afgewezen omdat men er geen geloof hechtte aan de problemen die u met de taliban zou hebben gekend (beslissing Oostenrijk, p. 76).

Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het

land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afgaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerdde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 16 april 2019 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. Er werd ook benadrukt dat het feit dat u niet de waarheid vertelt over uw leeftijd, afbreuk doet aan uw algemene geloofwaardigheid (NPO, p. 27-28).

U bleef echter volhouden dat u altijd in Kama leefde en dat u uw eigen leeftijd niet kent. Er werd u nog de kans geboden om, aangezien u blijft vasthouden aan uw recente herkomst uit Kama, elementen aan te reiken die een ander licht zouden kunnen werpen op de door u beweerdde herkomst. U ging hier echter niet op in. Op de vraag of u foto's van zichzelf in Kama kon neerleggen, antwoordde u ontkennend (NPO, p. 28).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op

dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofd geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Bijkomstig dient er nog op gewezen te worden dat de Oostenrijkse asielautoriteiten beslisten dat u bij terugkeer in uw eigen streek of in Kabul zou kunnen gaan leven, aangezien u een gezonde, jonge man bent die in staat is om te werken (beslissing Oostenrijk, p. 77-78). Het CGVS treedt de Oostenrijkse diensten bij aangaande het feit dat u zich in Afghanistan sowieso in veilig gebied kan vestigen. Uit uw verklaringen in Oostenrijk over de gezonde financiële toestand van uw familie, het feit dat u schoolgelopen hebt en zowel het geschreven als gesproken Pashtoe en Dari beheerst (zie supra) en klaarblijkelijk ook Engels begrijpt (NPO, p. 3) blijkt dat u zich zowel in Kabul als Jalalabad zou kunnen vestigen en daar werk vinden.

Zowel uit de analyse van de situatie en de UNHCR Guidelines, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er slechts een beperkt aantal provincies te kampen heeft met een voortdurende en open strijd tussen AGE's en de Afghaanse veiligheidsdiensten, of tussen AGE's onderling. In de meerderheid van de Afghaanse provincies vinden weliswaar met enige regelmaat incidenten plaats, maar kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van 'open combat' of hevige en voortdurende of onderbroken gevechten. De omvang en de intensiteit van het geweld zijn er beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten wordt. Tot slot zijn er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag is dat in het algemeen kan gesteld worden dat er geen reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvindt in de provincie.

Inzake de veiligheidssituatie wordt voorts vastgesteld dat de situatie in de steden, vooral in de provinciehoofdplaatsen, sterk verschilt van deze op het platteland. De meerderheid van de steden staan immers onder controle van de Afghaanse overheid, die de infiltratie van insurgents in de steden tracht te voorkomen door in te zetten op een verhoogde aanwezigheid van militaire en politiebureaus. In het algemeen worden Afghaanse steden dan ook relatief veiliger geacht dan rurale gebieden. Dat is ook de reden waarom vooral stedelijke gebieden een toevluchtsoord vormen voor burgers die het geweld in de rurale gebieden wensen te ontvluchten. Het Commissariaat-generaal benadrukt voorts dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de stad Kabul of Jalalabad te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt. Uit

de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Jalalabad is via de internationale luchthaven van Koboel en de weg tussen de Afghaanse hoofdstad en Jalalabad op een relatief veilige manier toegankelijk is. Gelet op het strategische belang van deze weg, worden gerichte veiligheidsoperaties door de autoriteiten op deze weg uitgevoerd en is controle over de weg van groot belang voor de autoriteiten. Het gegeven dat veiligheidsoperaties onderweg plaatsvinden belet niet dat er nog steeds sterk seizoensgebonden migratiepatronen zijn, waarbij vele Afghanen de koude wintermaanden in Kabul ontvluchten door naar Jalalabad te reizen, en in omgekeerde richting de drukkende hitte in de zomer ontvluchten richting Kabul. Uit dezelfde informatie blijkt dat het grootste probleem op deze weg er de verkeersveiligheid is, waarvan de oorzaken moeten worden gezocht bij roekeloos rijgedrag en een verouderd wagenpark. Dergelijke risico's houden echter geen enkel verband met een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-74, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-34, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); de **COI Focus Afghanistan: Security situation in Kabul city van 15 mei 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_security_situation_in_kabul_cit_y_20190515.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-74, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf), blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad Kabul. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies.

Niettegenstaande het geweld in Kabul stad slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de stad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om de stad Kabul te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Kabul ruw geschat 3,5 à 6 miljoen inwoners heeft en dat er voor het jaar 2018 in de stad 1686 burgerslachtoffers (554 doden en 1132 gewonden) vielen ingevolge zelfmoord- en complexe aanslagen en er dus een relatief beperkt aantal burgerslachtoffers vallen ingevolge van zelfmoord- en complexe aanslagen in verhouding tot het totale bevolkingsaantal. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviseerd. In de rapporteringsperiode werden ook verkiezingsgerelateerde doelwitten geviseerd door zowel de Taliban als ISKP in een poging de verkiezingen te ondermijnen. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul.

Daarnaast heeft IS sinds 2016 een aantal grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij moskeeën en evenementen van de sjiitische gemeenschap en soft targets gelegen in sjiitische wijken van de stad gevisieerd werden. Verder worden ook religieuze en tribale leiders die samenwerken met de overheid, moskeeën, leden van de clerus, alsook journalisten en mensenrechtenactivisten gevisieerd.

Omwille de aard van de doelwitten die gevisieerd worden, is het gros van de aanslagen op bepaalde plaatsen in de stad Kabul geconcentreerd. Verder blijkt dat willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit niet voorkomen in de stad, ook tijdens de piek van aanslagen in januari 2018. Sinds het voorjaar van 2018 is er een merkbare daling in het aantal high profile aanslagen in Kabul, waarbij er in februari 2019 een daling van 61% van zelfmoordaanslagen werd gerapporteerd, die wordt toegeschreven aan succesvolle interventies en verbeterde veiligheidsmaatregelen door de Afghaanse veiligheidsdiensten. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er dat de mate van willekeurig geweld in Kabul stad niet dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar Kabul stad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om in Kabul het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

fBetreffende Jalalabad, blijkt uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation december 2017** (pag. 1-68 en 195-201, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5ac603924.html> of <https://www.refworld.org>); het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation- Update – mei 2018** (pag. 1-24 en 111-118, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b3be4ad4.html> of <https://www.refworld.org>); het **EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – juni 2019**, (pag. 1-66 en 211-218, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf); en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod van 18 maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_in_jalalabad_behsud_en_surkhrod.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) dat het grootste aandeel van het geweld en de kern van het conflict in Afghanistan te situeren is in het Zuiden, Zuidoosten en het Oosten. De provincie Nangarhar behoort tot de oostelijke regio van Afghanistan. Uit de beschikbare informatie blijkt dat gewapende militante groeperingen zoals de taliban en Islamitische Staat (ISKP) actief zijn in de meer afgelegen delen van de provincie. Zo is ISKP hoofdzakelijk openlijk en militair aanwezig in de zuidelijke districten van de provincie Nangarhar die grenzen aan Pakistan. De taliban is op zijn beurt voornamelijk sterk aanwezig in de westelijke districten van de provincie. De taliban en ISKP bestrijden elkaar voor de controle over territoria en de aanwezige mijnen, in het bijzonder in het Tora Bora gebied van waaruit diverse goederen van en naar Pakistan gesmokkeld worden. De zuidelijke en zuidwestelijke districten worden het meest getroffen door deze gewapende strijd. Het CGVS benadrukt dat aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun regio van herkomst, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er in hun hoofde geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Inzake de veiligheidssituatie dient echter herhaald en benadrukt te worden dat de **situatie in de steden**, vooral de provinciehoofdplaatsen, **sterk verschilt van deze op het platteland**. Dit geldt eveneens voor de stad Jalalabad, een stad gelegen aan de rivier Kabul die tevens een apart provinciaal district vormt. In het bijzonder voor Jalalabad, één van de grotere steden in Afghanistan, dient opgemerkt te worden dat het **geweldsniveau en de typologie van het geweld er erg verschillend is van de rest van de provincie Nangarhar**. De stad is stevig in handen van de overheid en er werden bijkomende veiligheidsmaatregelen genomen in de laatste maanden, zoals een overdracht van de controle over de

veiligheid van de stad aan het Afghaanse leger, wat een positieve impact op de algemene veiligheidssituatie in de stad tot gevolg heeft. Het **geweld is er voornamelijk gericht tegen overheidspersoneel**, meer bepaald Afghaans en internationaal veiligheidspersoneel, meestal in de vorm van aanslagen met berrbommen (IED's), mijnen en andere explosieven. Daarnaast vonden er ook een aantal complexe aanslagen plaats. Deze aanslagen passen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de grote steden in Afghanistan, met name complexe aanslagen die gericht zijn tegen high profile- doelwitten waarbij overheidsgebouwen, gebouwen van Afghaanse veiligheidsdiensten, en plaatsen met een internationale diplomatieke, militaire, humanitaire, supranationale aanwezigheid gevisieerd worden. Hoewel veel van deze complexe aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het **duidelijk dat gewone Afghaanse burgers bij deze aanslagen niet het voornaamste doelwit zijn**. Daarnaast werd Jalalabad voornamelijk in de eerste helft van 2018 getroffen door **enkele grootschalige aanslagen opgeëist door ISKP**, waarbij "soft targets" gevisieerd werden: bij deze aanslagen zijn de slachtoffers voornamelijk burgers en betreft het licht bewaakte locaties.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de stad Jalalabad bovendien groter is dan de districtsgrenzen aanduiden. Bepaalde buitenwijken van de stad Jalalabad liggen in de omliggende districten Behsud, en Surkhrod, respectievelijke ten noorden en ten westen van de stad Jalalabad. Snelle urbanisatie, gedreven door economische migratie, plattelandsvlucht, terugkeer van vluchtelingen uit Pakistan en conflict-gerelateerde ontheemden, heeft de omliggende dorpen doen opgaan in een **grootstedelijk gebied dat ver buiten de districtsgrenzen reikt**. De wijken die een buitenwijk vormen van de stad Jalalabad, maar de jure in een ander district zijn gelokaliseerd, worden door het CGVS bij de stad Jalalabad gerekend, daar zij deel uitmaken van de stad Jalalabad in haar geheel.

Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat de **typologie van het geweld en het conflictpatroon in de districten Jalalabad, Behsud en Surkhrod gelijklopend** is, en in alle drie de districten kan het **gros van het geweld toegeschreven worden aan de taliban of ISKP**. Hoewel het **geweld in de drie districten voornamelijk doelgericht van aard** is, zorgt de aard van het gebruikte geweld er voor dat ook burgers zonder specifiek profiel gedood of verwond worden. De impact van de hierboven beschreven aanslagen is echter niet van dien aard dat het inwoners van Jalalabad, Behsud of Surkhrod dwingt hun woonplaats te verlaten, zoals blijkt uit het aantal intern ontheemden (IDP's). De drie districten blijken daarentegen een **toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten**.

Waar blijkt dat de **Taliban volgens hun eigen rapportering over een zekere mate van controle beschikt in Surkhrod** en het district als gecontesteerd wordt aangeduid door andere bronnen, dient erop gewezen te worden dat dit **niet volstaat om te besluiten dat er sprake is van een uitzonderlijke situatie in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vw**. Er dienen immers **diverse objectieve elementen** in ogenschouw genomen te worden om in het kader van een **alomvattende benadering het reële risico op ernstige schade** zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren. Volgende indicatoren worden in dat opzicht bijzonder relevant geacht: het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun regio van herkomst te verlaten. Uit de analyse van de veiligheidsincidenten in het district Surkhrod blijkt dat in de rapporteringsperiode sprake was van 30 geregistreerde incidenten, waarbij geweld in het district voornamelijk doelgericht is, waarbij de doelwitten de Afghaanse veiligheidsdiensten of opstandelingen betreffen, en er regelmatig melding gemaakt wordt van operaties van de veiligheidsdiensten waarbij opstandelingen worden gedood. Ook vielen in deze periode occasionele burgerslachtoffers te betreuren. Uit de beschikbare informatie **lijkt echter niet dat de betwiste controle in het district een dermate ernstige impact heeft op de veiligheidssituatie in Surkhrod** dat er voor burgers een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is louter op basis van hun aanwezigheid in het district.

Niettegenstaande er zich in het district Jalalabad met enige regelmaat terreuraanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk verschillende geweldsniveau en de typologie van het geweld in de drie districten in vergelijking met de provincie Nangarhar, de controle van de veiligheidsdiensten in

de districten, het relatief beperkte aantal conflict gerelateerde incidenten, waarbij de tweede helft van 2018 een duidelijke daling van het geweldsniveau inhield, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de vaststelling dat de districten een toevluchtsoord zijn voor burgers die het geweld in andere regio's ontvluchten. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Jalalabad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om in Jalalabad het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul of Jalalabad. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften.

In de EASO Guidance Nota (zie de **EASO Country Guidance note: Afghanistan van mei 2018**, pag. 98-110, beschikbaar op <https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/easo-country-guidance-afghanistan-2018.pdf> of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) wordt een intern vestigingsalternatief voor alleenstaande mannen en getrouwde koppels zonder kinderen over het algemeen redelijk geacht. In de Guidance Note wordt gesteld dat er, niettegenstaande een hervestiging gepaard kan gaan met een zekere hardheid, kan besloten worden dat verzoekers die tot deze categorieën behoren, in principe in staat zijn om er, zonder ondersteunend netwerk, in hun levensonderhoud te voorzien.

Het CGVS benadrukt hierbij dat er niet van uitgegaan wordt dat een intern vestigingsalternatief per definitie mogelijk is voor elke Afgaanse verzoeker om internationale bescherming die tot één van voornoemde categorieën van personen behoort. Het CGVS past het principe van een intern vestigingsalternatief slechts toe wanneer er in concreto wordt vastgesteld dat de verzoeker over een reëel verblijfsalternatief beschikt elders in Afghanistan.

Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de stad Kabul of de stad Jalalabad vestigt.

Men kan dus concluderen dat u niet enkel over de vaardigheden beschikt om in de stad Kabul of de stad Jalalabad aan de slag te gaan en er als zelfstandig jongeman een bestaan uit te bouwen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul en Jalalabad over veilige en redelijke interne vluchtalternatieven beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het gaat om documenten die het werk van uw vader bij het World Food Program zouden moeten staven. Deze werden ook al door uw broer Raees Khan neergelegd in het kader van zijn asielprocedure. Er werd toen door het CGVS in de beslissing van Raees Khan over deze documenten het volgende vastgesteld: "U legde verder nog enkele foto's en documenten voor van uw vader betreffende zijn werk bij het WFP. De vier certificaten kon u niet nader toelichten. U hield het telkens vaag door te stellen dat hij deze kreeg omwille van zijn werk, doch kon hieromtrent geen verdere uitleg geven (CGVS, p. 13-14). Wat deze documenten betreft dient opgemerkt dat uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat er heel wat valse documenten in omloop zijn. U vervolgens gevraagd wanneer de foto's werden genomen en waar, stelde u dat niet te weten. Het

kon overal zijn en op verschillende momenten (CGVS, p. 12-13). Ook over de foto waarop uw vader zou afgebeeld zijn met twee andere personen kreeg u maar weinig gezegd. U wist niet wie die andere personen waren of wanneer die werd genomen. Uw vader zou nochtans toen één van zijn certificaten gekregen hebben (CGVS, p. 12). Het is dan ook weinig geloofwaardig dat uw vader u nooit iets zou verteld hebben over één van deze foto's. De foto's waarop uw vader zou te zien zijn vormen geen enkel bewijs van de hoedanigheid van deze persoon en bevestigen uiteraard niet dat dit uw vader betreft. U legt ook geen enkel ander document of bewijs voor dat kan aantonen dat dit werkelijk uw vader is. U maakte uw actuele vrees voor vervolging omwille van uw vader zijn werk bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan dan ook niet aannemelijk." (beslissing 12/10125, p. 2-3). Dezelfde argumentatie wordt gevolgd in deze beslissing.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 tot en met 48/5 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen en van artikel 3 juncto artikel 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht:

"Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet afkomstig bent uit het dorp Darbang in het district Kama in de provincie Nangarhar. U bent namelijk niet op de hoogte van de geografie, bekende plaatsen en personages, en recente incidenten van en in het district Kama.

Vooreerst laat uw kennis van de onmiddellijke geografie van uw dorp sterk te wensen over. U vermeldt het buurdorp Goch, maar kan niet zeggen of het ten Westen of ten Oosten, in de richting van de zonsondergang of de zonsopgang, of in de gebedsrichting of niet ligt ten opzichte van uw dorp. U weet enkel dat het in de richting van Jalalabad ligt (NPO, p. 8-9). Deze uitleg is vreemd. Aangezien Goch werkelijk naast uw dorp ligt, en duidelijk ten Westen ervan, zou u dit toch enigszins moeten kunnen

situieren. Dat u wel weet dat het op de weg naar Jalalabad ligt maar de liggen ervan niet kan situeren relatief aan gebeurtenissen uit het dagelijks leven zoals de zonsopgang en –ondergang en het gebed wekt vermoedens dat uw kennis ingestudeerd is. U verklaart Shergar te kennen, een buurdorp dat ten Oosten van Darbang ligt maar situeert dit verkeerdelijk in de richting van Goch ten Westen van uw dorp (NPO, p. 13). Dat u deze fout maakt, doet sterk afbreuk aan uw herkomst, aangezien uw dorp Darbang volgens de op het CGVS beschikbare kaarten pal tussen Goch en Shergar ligt, en Shergar dus ten Oosten van uw dorp ligt. Ook de nabij gelegen dorpen Jumali (NPO, p. 11) en Mangoli kent u niet (NPO, p. 9). U vermeldt wel een schrijn, Bangalay Baba, dat “aan de linkerkant” ligt, dichtbij een berg waarvan u de naam niet kent. U weet niet wat er achter die berg ligt (NPO, p. 9). U weet evenmin of er een weg van Qala Akhund naar het districtscentrum is (NPO, p. 12), wat vreemd is aangezien dit de enige geasfalteerde weg is in het district, waarvan u verklaart op de hoogte te zijn (NPO, p. 13).

U kent Qala Akhund en weet dat het onderweg naar het districtscentrum ligt en dat er een grote moskee is. U beweert reeds één à twee keer in deze moskee te zijn geweest, die Akhund Baba heet (NPO, p. 10-11). Uit de informatie die u geeft over de Akhund Baba moskee, blijkt echter dat u deze helemaal niet kent. De nieuwe Akhund Baba moskee en madrassa werd namelijk in juni 2013 ingehuldigd. U weet echter niet wanneer deze moskee gebouwd werd en of die oud is of u niet, en verklaart dat hij al bestond toen uw broer Afghanistan verliet (NPO, p. 10), wat niet correct is want uw broer heeft reeds in 2011 Afghanistan verlaten, toen de moskee nog niet gebouwd was. Hierop gewezen verandert u uw verklaringen en zegt u dat u er wel nog was toen de moskee gebouwd werd (NPO, p. 11). Het veranderen van uw verklaringen doet niets af aan het feit dat u voordien helemaal niet wist wanneer de moskee gezet werd, en dit doet afbreuk aan uw herkomst, aangezien de constructie van deze grote nieuwe moskee en madrassa kan u niet zijn ontgaan indien u werkelijk in het district Kama woonde. U kan ook de moskee niet uiterlijk beschrijven, zo beweert u dat deze wit is en slechts één verdiep heeft. U weet niet hoeveel minaretten ze heeft en bent ook niet zeker of er een madrassa aan verbonden is (NPO, p. 10-11). De moskee is echter in realiteit voor een groot deel groen geverfd en heeft twee verdiepen en bevat een grote madrassa. Er wordt u later tijdens het persoonlijk onderhoud een foto getoond van de moskee in Qala Akhund en u herkent het gebouw op de foto niet. Gewezen op het feit dat het om de moskee van Qala Akhund gaat zegt u enkel dat het voordien niet zo eruit zag en dat het wit was (NPO, p. 27). Uit bovenstaande blijkt dat u niet weet dat de Akhund baba moskee in Kama district recent werd gebouwd en ook dat u er, in tegenstelling tot wat u beweert, nooit bent geweest. U kan het uiterlijk van de moskee immers niet beschrijven en herkent deze ook niet op foto. Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de door u beweerde herkomst.

Ondanks het feit dat u een cricketliefhebber bent, aangezien u deze sport beoefent in Europa (NPO, p. 15) en dit ook deed in Afghanistan (NPO, p. 21), bent u er evenmin van op de hoogte dat er een cricketstadion bestaat in het district Kama (NPO, p. 21).

Uit bovenstaande blijkt uw beperkte kennis van de geografie en infrastructuur van het district Kama. Dat u wel andere dorpen in Kama weet op te noemen (NPO, p. 8), de weg naar Qala Akhund kent (NPO, p. 9), Landa Boch kan situeren (NPO, p. 12), de dorpen onderweg naar het districtscentrum en naar Jalalabad kent (NPO, p. 12 en p. 14) en de brug van Kama kan omschrijven (NPO, p. 14) doen geen afbreuk aan de vaststelling dat u basiselementen met betrekking tot de omgeving van uw dorp niet kent en dat uw herkomst hierdoor sterk aan geloofwaardigheid inboet.

Uw ontoereikende kennis van de gebeurtenissen in Kama vóór uw vertrek bevestigt de ongeloofwaardigheid van uw herkomst. U kan quasi geen enkel incident benoemen dat in Kama district gebeurde voor uw vertrek. U verklaart vaag dat er een bom op een brug ontplofte aan de Dusarak achter Goch. U kan echter zelfs bij benadering niet zeggen wanneer dit gebeurde (NPO, p. 24), waardoor er zeer moeilijk kan worden nagegaan of dit incident plaatsvond. Er wordt gecheckt of u het incident bedoelt in februari 2015 waarbij het parlementslid Faridoon Momand dichtbij de Kama brug werd aangevallen, maar u bent niet op de hoogte van een bom die als doelwit een politicus had, noch weet u iets over Faridoon Momand. U verklaart wel van hem te hebben gehoord en te weten dat hij een politicus is maar u weet verder niets over hem (NPO, p. 24). U vermeldt ook een bomaanslag op radio Qalam. U weet dat dit radiostation nog niet lang bestond maar kan helemaal niet benoemen ongeveer hoe lang voor uw vertrek deze explosie plaatsvond, noch weet u of er doden vielen bij deze explosie (NPO, p. 24). U verklaart ook vaag dat de taliban explosieven zetten op de weg die mensen van het leger namen maar u herinnert zich geen groot incident (NPO, p. 23). Nochtans werd er in mei 2013 nog een politievoertuig opgeblazen waarbij twee politiemannen gedood werden en drie gewond geraakten. Bij een bomaanslag in april 2015 geraakten er dan weer twee mensen gewond waaronder Khan Wali, het logistiek hoofd voor Bati Kot district. Er gebeurden dus wel belangrijke bomaanslagen in

Kama, maar daar blijkt u niet van op de hoogte te zijn aangezien aangezien u zich geen grote incidenten voor de geest kan halen. U weet wel dat er conflicten over landbouwgronden zijn in het district Kama, en u kan hiervan één voorbeeld geven (NPO, p. 25).

U weet echter niets over aardbevingen of overstromingen die hebben plaatsgevonden in Kama district toen u daar woonde (NPO, p. 25). In juni 2013 overstroomde echter de Surobi dam waardoor veel landbouwgronden in Kama vernietigd werden. In april 2013 vond er een aardbeving plaats die in Kama sterk gevoeld werd. Er viel één dode, 31 gewonden en een veertigal huizen liepen beschadiging op. Indien u werkelijk in Kama aanwezig was op het moment van de aardbeving, zou u deze zeker gevoeld hebben en zou u zich dit ook moeten herinneren.

Gevraagd om bekende mensen uit het district Kama op te noemen, vermeldt u Jaar Abdulrahimzai, Ingenieur Bakthiar en Arabzai Kamawi. Jaar Abdulrahimzai is manager van de Afgaanse cricketcompetitie. Ingenieur Bakthiar is zijn broer, en is volgens u een bekend persoon, maar u weet niet wat hij doet. Arabzai Kamawi is een dichter (NPO, p. 21). Volgens u was Ingenieur Torab de districtchief van Kama toen u Afghanistan verliet. Verder weet u niets over hem, ook niet of hij van Kama afkomstig is (NPO, p. 21-22). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Ingenieur Torab inderdaad in 2008 nog districtchief van Kama was, maar nadien volgden verschillende andere districtchefs hem op. In 2013 was dit bijvoorbeeld Syed Rahman Momand, in 2014 Haji Dodak Zalmay en in 2015 Abdul Wahab. Uw verklaring dat Ingenieur Torab de districtchief was toen u Afghanistan in 2015 verliet, is dus foutief. Haji Dodak Zalmay en Syed Rahman Momand kent u niet (NPO, p. 23). Hazrat Ali verklaart u te kennen en u weet dat hij gelinkt is aan de Pashai en bekend is door gevechten. Verder reikt uw kennis echter niet, zo weet u bijvoorbeeld niet waarover deze gevechten dan gingen (NPO, p. 22). Hazrat Ali is echter een bekende ex-mujahedeem leider die een belangrijke politieke rol speelt in Nangarhar en betrokken is bij menig landconflict.

U weet wie de gouverneur van Nangarhar was bij uw vertrek, met name Salim Kunduzi. Van Gul Agha Sherzai weet u dat hij gouverneur van Nangarhar was vóór Salim Kunduzi maar verder verklaart u niets over hem te weten. Gevraagd of hij kandidaat was bij de presidentsverkiezingen, beweert u dat u ervan op de hoogte bent dat u dat wist, maar meer kan u erover niet vertellen. Straffer nog, u weet niet wanneer deze verkiezingen in Afghanistan plaatsvonden, noch weet u hoelang het voor uw vertrek was. Het enige wat u over deze verkiezingen weet te vertellen is dat er zou zijn gestemd in de Imam Abu Hanifa moskee in uw dorp en in sommige andere dorpen in scholen (NPO, p. 23). Dat u niet weet dat er in april en juni 2014 presidents- en provinciale parlementsverkiezingen in Afghanistan werden georganiseerd doet verder afbreuk aan de door u beweerde herkomst, aangezien deze gebeurtenis u niet kan zijn ontgaan. Het valt ook op dat u Salim Kunduzi kent, die gouverneur van Nangarhar werd in mei 2015 en dus maar enkele maanden gouverneur was toen u Afghanistan verliet, en maar zo weinig weet over Gul Agha Sherzai, die van 2004 tot 2013 gouverneur van Nangarhar was en daar een zeer roemrucht personage is. Dit opvallend contrast in uw kennis over deze twee personen doet vermoeden dat u de zaken die u wel weet hebt ingestudeerd.

Gevraagd naar de Ludin-stam verklaart u ervan te hebben gehoord, maar u weet niet waar ze wonen en of ze ook in het district Kama wonen, noch kent u iemand bekend van de Ludin-stam. Geconfronteerd met het feit dat als u van Kama bent u toch moet weten of daar Ludin wonen, verandert u uw verklaringen en zegt u dat er Ludin in Kama leven, maar dat u niet weet waar ze verblijven (NPO, p. 6). Atallah Ludin verklaart u te kennen aangezien hij iets in politiek deed maar u hebt niet meer informatie (NPO, p. 22, 25). Atallah Ludin is nochtans een prominent figuur uit Kama district, die onder andere van 2013 tot 2015 gouverneur was van de provincie Nangarhar. Ook uw kennis van bekende personaliteiten uit Kama en Nangarhar bevestigt dus dat u niet de waarheid spreekt over uw herkomst.

Aanvullend dient er nog op gewezen te worden dat het opvallend is dat u (...) gevraagd naar de zomermaanden in de Afgaanse kalender eerst Sauer, Hamal en Jawza opnoemt, terwijl dit overeenkomt met de periode tussen maart en juni en dus de lente- en niet de zomermaanden betreft. Pas gewezen op deze fout kan u correct de Afgaanse zomermaanden opnoemen (NPO, p. 5). Hierdoor rijzen er nog meer twijfels over de plaatsen waar u hebt verbleven vóór uw vertrek naar Europa.

Uit bovenstaande blijkt overvloedig dat u niet, zoals u beweert, in het district Kama in de provincie Nangarhar verbleef in de periode vóór u naar Europa kwam. Enkele bijkomende elementen betreffende uw scholingsniveau, leeftijd en documenten tasten uw algemene geloofwaardigheid bovendien zwaar aan.

U vertelt vooreerst niet de waarheid over uw profiel en uw activiteiten in Afghanistan. Uw verklaringen over uw scholingsniveau zijn namelijk niet geloofwaardig. U legde hier in Oostenrijk andere verklaringen over dan in België. U verklaarde in Oostenrijk namelijk dat u vijf jaar lang les volgde in de Shir Agha Mujahedi school in Kama en in een madrassa (Erstbefragung nach AsylG, p. 1) verklaarde in Oostenrijk ook Pashtoe én Dari goed te kunnen spreken en schrijven (Erstbefragung nach AsylG, p. 1). Dit stemt niet overeen met wat u tijdens uw asielpcedure in België verklaarde, met name dat u behalve uw studies in de madrassa ongeschoold bent en dat u maar een beetje kan lezen en schrijven (NPO, p. 19). U werkte bovendien tijdens het persoonlijk onderhoud niet mee toen men probeerde te weten te komen hoe lang u les had gevolgd in de madrassa. U weigerde zelfs bij benadering te zeggen van welke leeftijd tot welke leeftijd u in de madrassa had gestudeerd en verklaarde enkel dat u toen "jong" was. Na veel aandringen blijkt dat u ongeveer vier jaar lang naar de madrassa ging en ermee stopte toen u Afghanistan verliet (NPO, p. 7).

U hebt bovendien niet de waarheid verteld over uw leeftijd. Uit het leeftijdsonderzoek bleek dat u in werkelijkheid bij aankomst eerder 20,6 dan 16,5 jaar oud was. U kende uzelf bij aankomst dus een leeftijd toe die ongeveer vier jaar jonger is dan uw werkelijke leeftijd. De conclusie van het leeftijdsonderzoek wordt bevestigd door uw Oostenrijks asioldossier. In Oostenrijk werden er op basis van uw verklaringen en een mogelijk leeftijdsonderzoek waar uw advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud naar verwees (NPO, p. 4) namelijk twee verschillende geboortedatum genoteerd: 30 juli 1997 (Einvernahme zum Antrag auf internationalen Schutz, p. 3) en 1 januari 1998 (Erstbefragung nach AsylG, p. 1). Op basis van deze data was u op het moment van uw aankomst in België 21 jaar oud, en niet 16,5 jaar zoals u beweerde, en heeft het Belgisch leeftijdsonderzoek het dus bij het rechte eind. Tijdens het persoonlijk onderhoud werd er geprobeerd meer informatie over uw werkelijke leeftijd te verkrijgen, maar u werkte hier niet aan mee. U verklaarde namelijk dat de geboortedatum die u na het leeftijdsonderzoek werd gegeven niet klopte, maar wist ook helemaal niet te zeggen wat dan volgens u uw geboortedatum dan wel is. U beweerde dat u geen idee had van uw leeftijd. Geconfronteerd met het feit dat u bij aankomst wel een leeftijd had gegeven zegt u dat u het niet wist en dat u zei dat u misschien 16,5 jaar oud was (NPO, p. 3). Deze verklaring gaf u inderdaad bij Minteh, maar die is niet geloofwaardig. U blijkt uit uw verklaringen in Oostenrijk in Afghanistan te hebben gestudeerd (zie supra) en u beschikt in Afghanistan over een taskara, dus u zou toch uw leeftijd moeten kennen. Gevraagd naar de leeftijd die op uw Afghaanse taskara staat beweert u zich deze niet te herinneren (NPO, p. 4), wat niet geloofwaardig is. U verklaart ook dat u helemaal niet weet wanneer u geboren bent en u zegt het ook niet te kunnen uitrekenen op basis van het feit dat u momenteel beweert 17 jaar oud te zijn en dat het momenteel het jaar 1398 is in de Afghaanse kalender (NPO, p. 4).. Uw advocaat verklaarde op het einde van het onderhoud nog dat uit de Oostenrijkse leeftijdstest bleek dat u minderjarig was, dat er u daar een voogd aangesteld werd en dat u hierdoor in België verklaarde minderjarig te zijn (NPO, p. 29), maar dit blijkt helemaal niet uit de documenten betreffende uw Oostenrijks verzoek om internationale bescherming. Uit deze documenten blijkt dat u op basis van de twee geboortedata die u er toegekend hebt gehad ten laatste op 1 januari 2016 meerderjarig werd en dat u dus onmogelijk ervan uit kon gaan dat u bij aankomst in België minderjarig was. Uit voorgaande blijkt dat u niet de waarheid spreekt over uw leeftijd en onterecht probeerde zich in België voor te doen als een minderjarige. Dit doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid

Er dient aanvullend ook nog op gewezen te worden dat u weigert verklaringen af te leggen over de leeftijd van uw broer. U verklaart dat u niet weet hoe oud uw broer was toen hij Afghanistan verliet (NPO, p. 20), hoewel u wel weet dat hij in 2011 Afghanistan verliet (Oostenrijkse beslissing, p. 7) en u dus wel een schatting van zijn leeftijd op het moment van vertrek zou moeten kunnen maken. Op de vraag hoe oud uw broer tijdens het moment van het persoonlijk onderhoud is, weigert u bovendien te antwoorden en antwoordt u tot twee keer toe dat de protection officer maar de identiteitskaart van uw broer moet checken in plaats van de vraag aan u te stellen (NPO, p. 20). U wordt er op dat moment op gewezen dat u niet meewerkt aan het persoonlijk onderhoud, wat een negatieve impact heeft op uw beslissing en dat u wel een schatting kan maken van de leeftijd van uw broer. Ook dit weigert u. U weigert daarna ook nog een schatting te maken van het aantal jaar dat uw broer ouder is dan u (NPO, p. 20). Nochtans weet u zeer goed hoe oud uw broer is, aangezien u in Oostenrijk bij uw eerste interview verklaarde dat hij 27 jaar oud is (Erstbefragung nach AsylG, p. 3) en bij uw tweede interview zelfs zijn precieze geboortedatum opgaf (Einvernahme zum Antrag auf internationalen Schutz, p. 5).

U legt ook ongeloofwaardige verklaringen af over uw documenten. U verklaart dat u een taskara hebt in Afghanistan maar dat u die niet kon meebrengen omdat het gevaarlijk was en u plots vertrok (NPO, p. 4). Aan deze uitleg kan al geen geloof worden gehecht omwille van de ongeloofwaardigheid van de redenen van uw vertrek uit Afghanistan (zie infra). U hebt bovendien, ondanks het feit dat u al sinds

2015 in Europa verblijft, deze taskara niet laten opsturen uit Afghanistan. U hebt nochtans nog contact met uw moeder. U verklaart echter simpelweg dat uw moeder en uw twee zussen u niet kunnen helpen door het opsturen van de taskara (NPO, p. 4), wat echter geen voldoende uitleg is waarom u deze taskara, die uw enige identiteitsdocument betreft, niet hebt meegenomen of laten opsturen uit Afghanistan. U hebt bovendien nog een oom aan vaderskant en vier ooms aan moederskant die in uw dorp wonen (NPO, p. 17-18) en die u zouden helpen bij het opsturen van belangrijke documenten. Dat ze dit niet deden omdat ze dat niet durven door problemen met de taliban (NPO, p. 27), is niet geloofwaardig aangezien er aan deze problemen geen geloof wordt gehecht (zie infra). U verklaarde in Oostenrijk trouwens over een Afghaanse geboorteakte te beschikken (Erstbefragung nach AsylG, p. 4) maar maakte in België geen vermelding van dit document, wat doet vermoeden dat u het achterhoudt omdat u de informatie die het bevat wil verbergen.

U liet daarenboven het CGVS niet toe een inschatting te maken van de financiële situatie van uw familie daar u weigerde een schatting te maken van het aantal jerib land dat uw familie bezit, noch kon u aangeven hoe groot een jerib eigenlijk is. U wil enkel kwijt dat uw familie kan overleven van de velden en dat ze een normaal leven hebben (NPO, p. 16). Naast het feit dat uw weigering om te antwoorden op een gebrek aan medewerking duidt, geeft het ook de indruk dat u iets probeert te verbergen. U stelde in Oostenrijk echter dat uw financiële situatie in Afghanistan goed is en dat de financiële situatie van uw familie goed is (Erstbefragung nach AsylG, p. 4).

Ook uw verklaringen over de reden waarom u van Oostenrijk naar België kwam is niet geloofwaardig. U beweert dat u per toeval uw broer vond, toen u zijn foto op Facebook zag bij een vriend, en dat u hem wou bezoeken (NPO, p. 15). Dit is echter niet geloofwaardig, aangezien u bij uw interview met de Oostenrijkse asiendiensten op 5 februari 2018 reeds de Belgische verblijfstitel van Raees Khan neerlegde (Einvernahme zum Antrag auf internationalen Schutz, p. 3). Dat u Oostenrijk verliet omdat u plots uw broer terugvond en dat u in Oostenrijk geen beslissing had ontvangen, zoals u beweert (NPO, p. 14), blijkt niet waar te zijn, aangezien u er dus wel op de hoogte was van de verblijfplaats van uw broer én er reeds in februari 2018 een beslissing ontving, waar u zelfs beroep tegen indiende. U beweert trouwens dat u geen beroep indiende tegen de Oostenrijkse beslissing (NPO, p. 4), wat niet klopt.

Bijkomend wijst het CGVS erop dat uw medewerking tijdens het onderhoud gebrekkig is te noemen, daar u, zoals hierboven al uiteengezet, regelmatig weigerde om op vragen te antwoorden of informatie te geven. Dit betrof zowel vragen over uw leeftijd, de leeftijd van uw broer, de periode dat u les volgde in de koranschool en de hoeveelheid grond die uw familie bezit. Dergelijk gedrag doet afbreuk aan de ernst van uw verzoek om internationale bescherming.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kama gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kama heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Er dient er in dit verband bijkomend op gewezen te worden dat het werk van uw vader en de bedreigingen van de taliban ten aanzien van hem en R(...) K(...) reeds ongeloofwaardig werden bevonden ten tijde van de asielprocedure van R(...) K(...) (zie beslissing 12/10125, p. 2-3). In Oostenrijk werd uw verzoek om internationale bescherming ook afgewezen omdat men er geen geloof hechtte aan de problemen die u met de taliban zou hebben gekend (beslissing Oostenrijk, p. 76). ”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij foutieve verklaringen heeft afgelegd over zijn herkomst en werkelijke verblijfplaatsen vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek.

Verzoeker geeft nu te kennen dat hij geboren is in Peshawar in Pakistan en dat zijn ouders in de jaren tachtig gevlucht zijn van Afghanistan naar Pakistan ten tijde van de Sovjet invasie. Verzoeker stelt dat hij een Afghaans vluchteling is in Pakistan en “afkomstig” uit een bijzonder gevaarlijk district Kama in de provincie Nangarhar in Afghanistan. Ter staving van zijn gewijzigde verklaringen stelt hij de bewijzen neer te leggen van de registratie van zijn familie in Afghanistan (POR-kaarten) en van zijn onderwijs in

Pakistan. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en de beslissing te vernietigen indien de Raad van oordeel is dat bijkomend onderzoek moet gebeuren om te kunnen oordelen over zijn statuut van vluchteling.

Nog daargelaten de vaststelling dat verzoeker aldus erkent dat hij de Belgische asielinstanties bewust poogde te misleiden middels het afleggen van foutieve en bedrieglijke verklaringen aangaande zijn beweerde verblijfplaatsen voor zijn komst naar België, en dit terwijl hij nochtans doorheen zijn procedure steevast geweest werd op het belang van correcte verklaringen, ziet de Raad hoe dan ook niet in, en verzoeker toont dit evenmin aan, hoe het gegeven dat verzoeker nu stelt heel zijn leven in Pakistan te hebben gewoond een ander licht werpt op de vaststellingen vervat in de bestreden beslissing, en waarin op omstandige wijze wordt toegelicht dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bedreiging van de taliban op basis waarvan verzoeker zijn vrees voor vervolging steunt en het statuut van vluchteling vraagt. Aangezien verzoeker nu zelfs aangeeft nog nooit in Afghanistan te zijn geweest kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

Wat betreft verzoekers beweerde verblijf in Pakistan stelt de Raad vast dat verzoeker in het verzoekschrift geen enkele verklaring geeft voor het feit dat hij dit element al die tijd heeft verzwegen en reeds sinds zijn verzoek om internationale bescherming in Oostenrijk is blijven vasthouden aan zijn verblijf in Afghanistan, niettegenstaande hij herhaaldelijk werd geconfronteerd met de ongeloofwaardige verklaringen die hij desbetreffend aflegde (stuk 4, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6, 27, 28).

Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker, die in zijn verzoekschrift toegeeft voorheen leugenachtige verklaringen te hebben afgelegd over zijn verblijfplaats(en) voorafgaand aan zijn komst naar België, de Belgische asielinstanties dan wel alle relevante informatie zou verschaffen om de geloofwaardigheid van zijn nieuwe/gewijzigde verklaringen te ondersteunen. Dit blijkt echter allerminst het geval. Ook geeft verzoeker verder geen informatie over zijn verblijfsituatie en levensomstandigheden en deze van zijn familie in Pakistan noch over de precieze omstandigheden van zijn vlucht naar Europa. Deze vaststellingen doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen.

Ook moet worden opgemerkt dat verzoeker tijdens de asielprocedure certificaten neerlegde ter staving van zijn beweringen over het werk dat zijn vader in Afghanistan deed (stuk 16, Documenten, plaats 2), terwijl hij nu voorhoudt dat zijn vader nog in leven is en sinds de jaren tachtig als Afghaans vluchteling met zijn familie in Pakistan woont. Hieruit blijkt dat verzoeker er evenmin voor terugdeinst om de asielinstanties ook te misleiden met valse stukken.

De stukken die verzoeker voorlegt ter staving van zijn nieuwe/gewijzigde verklaringen in onderhavig verzoekschrift ontberen, zoals hierna ook zal blijken, bewijswaarde en zijn dan ook evenmin van aard om de geloofwaardigheid van de nieuwe/gewijzigde verklaringen te bevestigen.

Wat betreft de registratiekaarten die verzoeker neerlegt ter staving van deze nieuwe verklaringen, stelt de Raad vast dat dit allen fotokopieën zijn, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen zijn.

De Raad stelt vast dat verzoeker vier registratiekaarten neerlegt, waarvan drie vrouwelijke personen en één manspersoon.

Verzoeker geeft noch in het verzoekschrift noch in de inventaris van de stukken enige duiding over wie deze personen zijn. Voor zover moet worden aangenomen dat de registratiekaart van de enige manspersoon verzoeker zelf betreft, stelt de Raad vast dat de vermelde namen op de kaart (H.Z.J.) volstrekt afwijken van de door verzoeker in het asiëldossier opgegeven naam (H.A.). Ook stelt de Raad vast dat bij de vermelding "*Fathers Name:*" op de kaart de naam "Z.(...)J.(...)" volgt, hetgeen evenmin overeenkomt met de door verzoeker opgegeven naam van zijn vader in het asiëldossier zijnde "A.(...)R.(...)M.(...)" (stuk 12, Verklaring DVZ, punt 13; stuk 4, Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Hierbij wordt overigens opgemerkt dat geen van deze kaarten de door verzoeker in het asiëldossier opgegeven achternaam, "A." vermeld. Daarnaast merkt de Raad op dat verzoeker geen registratiekaart neerlegt van zijn vader, niettegenstaande verzoeker nu aangeeft dat zijn vader toch nog in leven is en in Pakistan woont daar waar hij voorheen steeds had volgehouden dat zijn vader in Afghanistan vermoord werd door de taliban.

Ter terechtzitting legt verzoeker een aanvullende nota neer met hierbij gevoegd verzoekers originele POR-kaart, "UNHCR verlenging", een geboorteakte, een foto en het bewijs Engelse les te hebben gevolgd.

Wat betreft de door verzoeker beweerde originele POR-kaart gelden dezelfde opmerkingen zoals gemaakt met betrekking tot de voorgelegde fotokopie. Overigens moet nog worden opgemerkt dat het neerleggen van een dergelijke kaart niet bewijst dat verzoeker sinds zijn geboorte tot aan zijn vertrek daadwerkelijk in Pakistan verbleven heeft.

Wat betreft de "UNHCR-verlenging" moet worden opgemerkt dat dit slechts een klein geel papiertje betreft dat op een zeer slordige manier gelamineerd werd. De Raad meent dan ook dat dit door verzoeker voorgelegd document ter staving van zijn nieuwe beweringen duidelijk een gefabriceerd karakter vertoont en aldus niet authentiek is. Het is de Raad overigens niet duidelijk wat dit document in verzoekers hoofde zou moeten aantonen. Hierin wordt immers geen enkele naam, die door verzoeker gebezigd wordt, vermeld; een dergelijk document kan aldus geen bewijs vormen voor verzoekers nieuwe beweringen.

Wat betreft de neergelegde geboorteakte stelt de Raad vast dat dit een zeer vage fotokopie is, waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht omdat deze door knip- en plakwerk gemakkelijk te vervalsen is. Uit deze fotokopie blijkt overigens dat verzoekers naam niet overeenstemt met de naam die hij in het kader van de asielprocedure opgaf, noch met de naam die hij in zijn verzoekschrift gebruikt. Ook de geboortedatum die in dit document wordt vermeld stemt niet overeen met de geboortedatum die verzoeker naar aanleiding van het leeftijdsonderzoek werd gegeven en die verzoeker zelf gebruikt en vermeldt in zijn verzoekschrift. Het gegeven dat verzoeker zelfs niet eerlijk was en is over zijn geboortedatum en bij het verzoek om internationale bescherming slechts kon verklaren zestien jaar en zes maanden oud te zijn (stukkenbundel 12, Fiche niet-begeleide minderjarige) wijst de Raad erop dat verzoeker de Belgische asielinstanties opnieuw wilde misleiden en zich als minderjarige wilde voordoen terwijl hij blijkens de neergelegde documenten zeer goed wist dat hij dat niet was.

De door verzoeker neergelegde foto die naar eigen zeggen een foto is van hemzelf met zijn broer in Pakistan, moet worden opgemerkt dat uit een dergelijke foto geenszins blijkt dat deze genomen werd in Pakistan. Ook blijkt nergens uit dat het om verzoekers broer gaat die samen met hem wordt afgebeeld.

Wat betreft de bewijzen dat hij Engelse les volgde in Pakistan, moet worden opgemerkt dat deze documenten evenzeer fotokopieën zijn waaraan de Raad om de reeds vermelde reden geen bewijswaarde hecht. Opnieuw wordt bovendien opgemerkt dat de erin vermelde naam, niet overeenstemt met de door verzoeker gebruikte naam in zijn asielprocedure en zijn verzoekschrift.

Het is evenzeer bevreemdend dat deze documenten, waarin de vermelde persoon gequoteerd wordt voor het volgen van Engelse les, dateren van respectievelijk 1 februari 2014 en 3 april 2014 terwijl hierin wordt gesteld dat het ging over lessen die gevolgd werden in de "*summer term*". Dit betekent dat de lessen zich in de zomerperiode hebben voorgedaan, hetgeen duidelijk niet overeenstemt met de vermelde data op de documenten. De maanden februari en april en de maanden die hieraan voorafgaan zijn bezwaarlijk zomermaanden te noemen.

Wat betreft de voorgelegde bewijzen van het feit dat hij school gelopen heeft in Pakistan, stelt de Raad niet alleen vast dat deze documenten fotokopieën zijn waaraan de Raad geen bewijswaarde hecht, maar ook dat verzoeker per brief van 26 november 2019 de voor eensluidende verklaarde vertalingen ervan neerlegt. Hieruit blijkt opnieuw dat in deze documenten een andere naam vermeld wordt dan de naam die verzoeker gedurende zijn asielprocedure en in zijn verzoekschrift gebruikt heeft.

Gelet op de voorgaande vaststellingen kunnen de door verzoeker neergelegde documenten niet dienen ter staving van zijn vermeende verblijf in Pakistan sinds zijn geboorte.

Aangezien verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geruime tijd zijn verblijf in Pakistan verzweeg en thans geen overtuigende elementen aanreikt die erop wijzen dat hij aldaar daadwerkelijk zijn gehele leven heeft verbleven, kan de Raad ook hier geen geloof aan hechten.

Door te wijzen op de slechte leefomstandigheden voor verzoeker in Afghanistan, de aanwezigheid van de taliban en de slechts veiligheidssituatie aldaar, gestaafd door een aantal algemene rapporten, maakt hij de door hem voorgelegde vervolgingsfeiten niet aannemelijk. Het opwerpen van de problematische situatie van Afghansen in Pakistan is evenmin dienstig, gezien verzoeker niet aannemelijk maakt als

Afghaan in Pakistan te hebben verbleven en de nood aan internationale bescherming beoordeeld wordt ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit bezit.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Kama in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont gelet op wat voorafgaat evenmin aan sinds zijn geboorte in Pakistan te hebben verbleven. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar zijn afkomst uit een onveilig gebied is gelet op wat voorafgaat niet dienstig.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend negentien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF